

BLAHOBYTÍ

TŘI PŘÍBĚHY
O ZBĚSILOSTI LIDSKÉHO BYTÍ

Žijeme v době a na místě, kdy a kde nám nic nechybí. Měli bychom být šťastní. Všichni kolem jsou šťastní. Ale co když se do našeho mikrosvěta plného blaha vloudí chybička? Když nemáme s kým být blažení. Když nemáme proč být blažení. Anebo když nám dokonce připadá být zbytečné?

Proč se tedy trápíme, když nám nikdy nebylo lépe? Autorská inscenace BLAHObyťi se snaží hledat odpověď prostřednictvím příběhů tří bytostí existujících v různých interakcích. Uvidíte člověka v milostném vztahu, člověka v práci a člověka v dnešním světě, který je stížen klimatickou krizí. Tři příběhy se protínají v místě nového začátku. Vždy totiž zbývá naděje a vždy je možný šťastný konec.

Co je pro mě BLAHO?

Matěj Šumbera

Když vím, že nic nemusím, nikdo na mě nečeká. Když cokoli, co se od toho momentu rozhodnu dělat, můžu dělat, protože chci, ne protože bych to někomu dřív slíbil. Klidně jen sedět v nenastartovaném autě a přemýšlet o tom, kam bych mohl jet.

Táňa Malíková

Dobře se najíst.

Lenka Dombrovská

Blaho je mít lásku, naplňující práci, kterou uživím sebe a rodinu, nezničený a funkční svět kolem, je důležité co nejméně potkávat nenávisť a závist, šikanu a nadřazenost a, pokud možno, se vůbec nebát o budoucnost světa. A především – přála bych si, abychom se v blahobyťi kvůli nedorozumění a neporozumění nedostávali na samou hranici bytí.

Erika Majdišová

Dostatečný budget.

Tomáš Loužný

Když jsem byl malý, byla to možnost koupit si v supermarketu cokoli, bez ohledu na to, co je v akci. Dnes je to klid bez nutnosti něco řešit, displej bez notifikací, důstojnost v práci, a to jak ve vztazích tak v podmínkách. Bezpečí a pevnost. Možnost si vybírat.

Andrea Bereková

Jsou krátké, ale silné momenty v životě, kdy cítím, že jsem nějak napojená, pozhnaná blahobyťím nebo přítomností. Když najednou porozumím něčemu v lese. Když něco cítím na jevišti a vím, že to skrze mě pocítil ještě někdo jiný. Když řeknu vtip a ten přesně sedne ostatním a pak se všichni upřímně zasmějeme. Když přijdu do světnice a tam je to jiné teplo z ohně, voní tam jídlo, je tam pes, kočka, muž a kniha. Světlo na konci dne, ta jedna sekunda, než se změní. Když na hřbitově najdeš někoho, kdo se narodil ve stejný den jako ty, ale už hodně dávno, a máme najednou něco společného. Skrze čas.

Dnešní společnost není společnost „lásky k bližnímu“, v níž se společně realizujeme. Jedná se spíše o společnost výkonnosti, která nás od sebe izoluje. Subjekt výkonnosti sám sebe vykořisťuje tak dlouho, až se nakonec zhroutí. A kultivuje autoagresivitu, která nezřídka vyústí do sebevraždy. Naše já, jakožto nádherný projekt, se ukazuje být projektem, který nyní míří proti sobě samému.

BYUNG-CHUL HAN: VYHOŘELÁ SPOLEČNOST

hrají
ANDREA UHLÍK BEREKOVÁ
TÁŇA MALÍKOVÁ
MATĚJ ŠUMBERA

text TOMÁŠ LOUŽNÝ a kol.
dramaturgie LENKA DOMBROVSKÁ
výprava ERIKA MAJDIŠOVÁ
hudba MATĚJ ŠUMBERA
režie TOMÁŠ LOUŽNÝ

PREMIÉRA 14. A 15. 3. 2025

výroba scény HYNEK PETRŽELKA
produkce, inspicie PETRA PÁNKOVÁ, ZUZANA PUROVÁ
světla a zvuk MILOŠ SLECHAN

Hudba v představení je užita na základě licence s OSA.

 **DIVADLO
NA CUCKÝ**

